

Albina

Revistă Enciclopedică Populară

Apare în fie-care Duminică

Abonamentul în țară pe an Lei 5 | Abonamentul în străin. pe an Lei 8
 „ „ „ 6 luni „ 3 | Un număr. 15 bani
 Pentru publicări 1 leu linia. Măca publicitate 5 bani cuvântul
 Manuscrisurile nepublicate se ard.

Comitetul de Redacție:

Ion Kalinderu

P. Garboviceanu
G. Coșbuc
J. Otescu
P. Dulfu

Colonel P. V. Năsturel
G. Adamescu
V. S. Moga
N. Nicolaescu
Gr. Teodossiu

Const. C. Popovici-Tașcă.

SUMARUL: *G. Coșbuc*, Nascerea proverbiilor. — *Christache Georgescu*, Limba Română și înfrigurările streine. — *Dr. Irimia Popescu*, Răia calului. — *Th. D. Speranția*, Cum se răsfăță copiii. — *Smara*, Mama rănitului (poesie). — *Andrei Rădulescu*, Crima beșivului. — *I. Lazăr*, Mirosul și insectele. — *(Culegere)*, Doină din Ardeal. — *X.*, Arbori cari produc pâine, unt și lapte. — De pe Domeniile Coronel. — *Administrația*, Către abonații noștri. — Soc. economice la sate (înfrînări și bilanțuri). — Informațiuni. — Mulțumire. — Bibliografia. — *Din lume*, O flacără care arde de veșuri. — De ce lunile Iulie și August au câte 31 zile. — Posta administrației.

Statuti: Cum cunoscî viața de-î sănătoasă ori bolnavă. — Mijloce de a întări lemnele ce avem să punem în pământ. — Cum se pot curăți pălăriile de păslă. — Gunoirea pomilor. — Nu e bine să legănați copiii. — Leac contra trănșilor, bôlelor de stomac și anemiei.

Ilustrațiuni: Const. Brâncovănu. — Ion T. Calimah (Domnul Moldovei). — Sarcoptea scabiei. — În mijlocul naturii. — Biserica Armenescă din Akkerman. — Vederea cazărnelor Reg. I geniu, București.

„Drogheria Universală” Toma Brătulescu.

București, Calea Griviței, No. 145, (lângă gara de Nord).

În tot-deauna, fiind asortată în abundență, recomandă: substanțe alimentare pentru nutrițiunea copiilor, tapioka, cacao, făina Nestlé; articole pentru menajiu, vanilie, parfumuri și săpunuri fine franceze, ruse și engleze, loțiuni igienice contra mătreței și căderei părului. Capilarine, tincturi pentru colorarea părului, perii, ape și paste dentifrice, Odol, pudre, goldcreme, cosmetice și alte articole pentru tualetă aduse din Paris, fabricile cele mai renumite, și din Berlin. Substanțe și produse chimice medicinale, tehnice și industriale. Plante, rădăcini, flori și semințe pentru ciaiuri (colecțiunea Kneip), precum și diferite preparate farmaceutice române și străine, ca: balsamuri, gudrone, siropuri și vinuri medicinale, capsule cu uleiuri esențiale, etc. Ape minerale proaspete și săruri pentru băi, precum: sare de Băltătesci, de Karlsbad, săruri de pucioasă, sare de mare, etc. Extract de oțet pentru conserve alimentare, arome și esențe pentru limonade, dulcele și liqueururi, culori vegetale, uleiuri și esențe din fructe pentru Cofetari. Culori și accesorii pentru pictură, uleiuri fierți, lacuri, glicerină, lanolină, vasilină și benzină, etc. Deposit de uleiuri și esențe vegetale și minerale pentru uzul medicinal, tehnic și industrial. Chimicale, ustensile și accesorii pentru Electricitate și Fotografie. Articole de sticlă și porcelan, accesorii și ustensile pentru Farmacii, Institute de Fizică și Laboratorii chimice, pentru Institute de Bacteriologie și Vaccinogene, etc. Complet assortiment de Biberone și Irigatoare solide, articole de gumă, pânze de cauciuc, Bandage, cercuri herniare, Pansamente și Instrumente chirurgicale, Barometre și Thermometre maxime, aparate pentru inhalație, articole pentru obstetrică, etc. Insecticide și desinfectante puternice, precum: prafuri Zakerlin, acid boric, cupru sulfuric, Formalină, creolină, camphor și naftalină. Și, această Droguerie, fiind înzestrată cu un laborator chimic sistematic, se oferă a face cercetări asupra urinei și a efectua analize asupra băuturilor și alimentelor sub direcțiunea unui Chimist și a d-lui Farmacist Toma Brătulescu.

52—86.

Cele mai bune și renumite Stropitoare de Vii

SISTEM FRANCES PERFECTIONAT

Din fabrica Platz cu DUBLU PULVERISATOR, garantate ca cele mai practice, simple, solide și mai convenabile.

SINGURUL DEPOZITAR

Soc. în Com. WEIL JOSEPH & Co.

Deposit de tot felul de Mașini și Unelte Agricole și Industriale, Specialități Patentate.

București, Str. Smârdan No. 7, București.

13—2.

I. Petrescu, institutor Tulcea, dorește schimbul localității cu alt coleg.

18—19

Nascerea proverbiilor (1).

(Urmare).

e). Snóva, fabula, tradiția, legenda. Aici avem acele proverbi mai ales cari au o poveste a vorbei și sunt de cele mai multe ori învățături scóse dintr'un fapt întâmplat. Așa: *Țiganul ajuns împărat întâiū pe tată-sēū l'a spînzurat*. Anton Pann în colecția lui a adunat și a versificat o mulțime de de-acestea. *A tunat când i-a adunat. A venit la spartul tîrgului*. Aici tóte acelea cu nume proprii: *A dat ca Eremia cu oiștea în gard. Bea Grigore aiasmă. Dă nas lui Ivan că să sue pe divan. După ce e prost, îl chiamă și Vlad. Tronc Marico!*

E de observat, că precum snóvele (adecă întâmplările) vesele, cari au rămas de pomenelă pot da nascere la proverbe, tot așa se póte întâmpla din potrivă, ca un proverb să fie motivul unei snóve alcătuite anume.

f). *Literatura, mai ales biblia*. Am dat exemplul noi cu cine votăm, a lui Caragiale. Alexandri, a dat literaturii o zicătoare *Cuiul lui Pepelea* din farsa sa Arvinte și Pepelea.

Vorbe din literatură rămase proverbiale: *Viitor de aur România are*, a lui Bolintinenu; *Românul are șapte vieți* (Alexandri), *Destéptă-te Române* (Mur.), *Unde-s doi puterea creșce* (Alexandri).

Din biblie: *Ca'n sînul lui Avram*. Apelativul: *Iudă. A vinde ce-vă pe un blid de linte* (din povestea lui Esaū). *Ca înțeleptul Solomon. Ca Pilat în Crez. S'a lepădat ca Petru de Christos. A purtă pe cine-vă de la Ana la Caiafa. Și-a spēlat mînile ca Pilat. Ce fie nu-ți place altuia nu face. Inel de aur în rătul porcului*.

g). *Spiritul*. Înțeleg tóte acele vorbe cari au ajuns proverbiale numai pentru spiritul lor și au fost spuse de un om spiritual, ca simple scăpărări intelectuale, fără ca ele să fie basate pe experiență ori observații ale naturii, ori pe un adevăr. D. e. *Bate șeua să pricépă iapa*. Póte că un om hazliū, a făcut într'adevăr așa, și-o fi pus șeua jos și-o fi bătut-o, chipul ca să înțelegă calul că are s'o pațá. *A trage pe dracul de códă. Nu-i ajungi cu prăjina la nas. Și-a luat nasul la purtare. Culcă-te pe urechea aia. Până la Dumnezeu te mănâncă sfinți. Mănâncă sfinți și scuipă draci. A prins prepelița de códă. Ii sfîrîie călcâiele, i s'au aprins călcâiele. Scump la tărîțe, ești la faină*.

Nu atâta fondul, cât forma lor e cauza că proverbele sunt aceea-ce sunt și că trăiesc. Poporulul îi place forma lor, și numai prin formă pot ele să se întipărescă în mintea mulțimii. Proverbele au forma stereotipă, cristalizată. Nimeni n'o póte

(1) Veți No. 36.

schimbă, tocmai fiind-că poporul atâta a sucit și a răsucit la o formă până a redus-o la cea mai simplă și mai plastică expresiune. De aceea proverbele sunt tipuri de sintactică populară. Ca să dea proverbului vioiciune și plasticitate, poporul alérgă la fel de fel de mijloce artistice.

1. *O scurlime neobicînuită.* Urma alege. Dacă dai n'ai. Ai carte ai parte. Cine face lui își face. Ađi mie, mâine ție. Sta! strîmb și judecă drept. Greu la del și rău la vale. Și-a găsit sacul peticul. Tóte merg după ném.

2. *Rima.* Mai bine ađi un ou decăt mâine un boú. Nu e suiş fără coboriş. Bună țară rea tocmelă. Cu un rac tot sărac. Orí Stan orí căpitan. Sutele mărítă slutele. Din țințar armăsar. Năravul din fire n'are lecuire. Câte bordee atâtea obicei. Marea cu sarea. Gura aduce ura. Capul face, capul trage.

3. *Spiritul și gluma.* Țiganul la mal se 'necă. Prinde orbul scóte-i ochii. Nu strica orđul pe gâsce. Ca nuca 'n perete. Du-l la nuntă, să-ți đică și la anul. Trage nădejde ca spânul de barbă. Frate ca frate, brînza pe bani. Femeea a îmbătrînit pe dracul. Se uită ca dracul la popă. Brînză bună în burduf de căne. Pe uliță Chiriță și acasă chisăliță.

4. *Tropi și figurî, frase cliptice, frase enigmatice, paradoxale, contrastul.* Nați-o frîntă că ți-am dres'o. Sórele să-mi fie bun, luna s'o mănânce vircolacii. Bun e Dumneđeu, meșter e dracul. Fă bine și așteptă rău. Bani albi pentru đile negre. La așa cap așa căciulă. Unde nu-i cap vai de picióre. Cine dá lui își dá.

Formele gramaticale stereotipe ale proverbelor sunt cam acestea:

a). *Nici-nici.* Nici drac să veđi, nici cruce să nu-ți faci. Nici carne cu óse, nici frigare arsă. Nici în car, nici în teleguță. Nici să-l veđi, nici să-l visezí.

b). *Mai bine.* Mai bine sărac și cinstit. Mai bine ađi un ou, etc... Mai bine la colț de țară și la mijloc de masă. Mai bine o đi șoim decăt o vară cióră. Mai bine cu un voinic la pagubă decăt cu un nevoiaș la câștig.

c). *Cum-așa.* Cum e Turcul, așa pistolul. Cum e sfintu, așa tămíia. Cum e domnul, așa e sluga. Cum îți așterni, așa vei dormi. Cum îți cântă, așa să joci. Cum e Țiganul, așa-i ciocanul. Cum ți-e bună điua, așa ți-e mulțumita.

d). *Cine.* Cine dá, lui își dá. Cine mănecă, nu întunecă. Cine 'ntrébă nu greșesco. Cine are bătrîn, să-l vîndă și cine n'are să-l cumpere. Cine nu 'nțelege de vorbă, nu 'nțelege de ciomag. Cine tace, mai multă trébă face...

G. Coșbuc.

— Mai lesne te poți feri de răul ce vine de la altul, decăt de răul ce vine de la tine însu-ți.

Limba română și înfruririle streine.

(Urmare).

Că această reușită de scurtă durată a limbei, să nu uităm că a fost ajutată de elementul grecesc. Influența grecescă avu să lupte cu puternicul curent slavon și ca să-l pôtă dărîmă dete ajutor limbei române (1). După ce alungă slavonismul, vine în luptă apoi cu curentul național românesc și ast-fel în locul unui vechi stăpânitor căștigarăm un altul mai strașnic și mai amenințator.

Alături cu încetul progres al limbei române, se desvoltă o cultură în limba grécă atât în Muntenia cât și în Moldova. În bisericile bogate și în monastiri limba română e primită numai la strana din stînga: apostolul, evanghelia și rugăciunile mai de sémă erau rostite în limba grécă.

E ciudat faptul cum chiar domni pămîntenî sprijinesc acest curent strein prin înființare de școli grecesci, în cari se constată ore-cari progrese demne de semnalat. Ast-fel elevii din școla grecescă fondată în Bucuresci de către Șerban Cantacuzen, ajung la o așă pricepere în grecesce pe timpul lui Brâncovenu, în cât pot să compună poesii de laudă și

Constantin Brâncoveanu.

să țină cuvîntări în această limbă înaintea Domnului. Pe tronul țarilor române, suindu-se domni Greci, limba lor fu con-

(1) G. Adamescu. Noțiuni de Istoria limbei și literaturii românesci.

siderată ca limbă boerescă, și toți boerii Români, ca să fie bine priviți la palat, începură a da o cultură grecescă copiilor lor. Se formase moda: *cine nu scia grecesce eră privit ca moșic, ca prost*. Boerii pămîntenii amestecați cu cei din Fanar, își băteau joc de tot ce eră al țării, lăsând numai țaranului numit în derîdere, *român*, să grăiescă limba cântecelor și cronicelor bătrânesci, pe când dînșii se simțiau încantați că pot să o îndruga pe limba urmașilor lui Ulise, în graiul asupritorilor stăpînitori.

Nu se putea ajunge la dregătorii publice fără cunoștința limbei grecesce. Constantin Mavrocordat hotărî «*ca orî-care fecior de boer, care nu se va silî să mîrgă la învățatură și să învețe carte elinescă, să nu fie vrednic a se înălță la rangul boeriei*» (1).

Ținta școlei devenise învățarea limbei grecesce, căci din numărul de 12 ani hotărîți studiului, 9 erau dați acestei limbi, iar în restul de 3 se dedeau ore-carî cunoștințe științifice. Cu tóte sfortările făcute, cu tóte că domniî Caragea și Calimach tipăresc codicele de legi în limba grecă, totuși nu se ajunsese la nici un rezultat satisfăcător, căci nu găsim nici un Român scriitor în limba elinescă: fie teolog, fie istoric, fie poet (2).

Efectul acestui curent fu că înstreină o bună parte din popor de limba și cugetarea națională și schimbă caracterul Românului făcându-l sceptic și indiferent.

* * *

Pe nesimțite grecismul este înlocuit de franțuzism. Noi fiind sub puterea Porței și Pórta stînd în bune relațiuni cu Franța încă de pe timpul lui Francisc I, eră natural lucru ca și noi pe lângă aplicări ale rasei, să avem și din interese politice înclinări către apus.

Mai toți domniî din Fanar fiind aleși dintre dragomanî, cunoscători a multor limbi, pentru a-și pregăti copiii pentru stăpînirea țárilor române, le deteră o cultură franceză înconjurându-i de pedagogi din Franța. Enache Văcărescu ne spune despre fii lui Alexandru Ipsilant din Muntenia «*că aveau ei dascăli europeî de limba franceză vrednicî de laudă și împodobîți cu multă știință*» (3). Pilda de la palat eră luată îndată și de boerime și numai decăt operile lui Voltaire și Jean Jacques Rousseau sunt în mâinile clasei culte.

Idei, purtări, danțuri, politeța franceză, tóte sunt primite, la noi, ast-fel că d'atunci cultura franceză fu îmbrățișată cu mult foc mai ales de salónele boeresce.

(1) Gr. G. Tocilescu. Manual de Istoria Românilor.

(2) Ar. Densușianu. Istoria limbei și literaturii române.

(3) A. D. Xenopol. Istoria Românilor din Dacia Traiană.

Ioan Teodor Calimach. (Domnul Moldovei).

Recordou, ne comunică «că fetele ce trec drept a avea o creștere mai bună ar vorbi și puțin franceza» (1).

Adăogând deci la limba greacă și cunoștința francezei și-ce-vă musică, avem icóna culturii femeii din epoca fanariotă

Pe lângă acestea trezindu-se în noi încredințarea că suntem un popor de rasă latină ne apropiarăm și mai mult de Franța și începurăm acel puternic curent către civilizația franceză, care schimbă fața țărilor noastre.

(Va urma).

Christache Georgescu.
Direct. Gimnaz. Târgoviște.

R Â I A

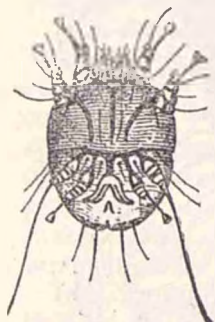
Animalele, ca și omul, au multe boli de piele, mai toate făcând a căde përul și însoțindu-se de mîncărime.

Una dintre ele, destul de dësă, este *râia*.

Să ne ocupăm deci de această bôlă, începënd cu aceea a calului.

Râia Calului.

Râia calului, este o bôlă parasitară, ca toate raele de alt-fel, datorită unor mici gângănii — unor parasite — cari trăiesc pe pielea calului. Aceste parasite sunt de trei feluri: unele se chiamă *sarcoptes scabiei*, altele *psoroptes comunis* și cele de al treilea *symbiotes comunis*. Cele dintâi produc râia sarcoptică, iar cele alte râia simbiotică.

Sarcoptes scabiei al râiei calului, desemnat de 100 ori mai mare decât în stare normală.

Râia sarcopică. Râia sarcopică este adevărata râie a calului. Ea se arată prin mîncărime, din care causă animalul cată a se scărpină cu gura, cu picioroale, după cum pôte să ajungă; sau a se frecă de esle, de stănógă sau de orî-ce alt corp rezistent și ast-fel aședate, încât să se pôtă hârji de ele. Mîncărimea este mai mare noștea decât ziua, pe timp călduros decât la frig.

Dacă omul 'l scarpină, bolnavul se lasă cu plăcere. Sub mână, în dreptul mîncărimei, se simte că pielea este acoperită de mici ridicături. Resfirând përul, dăm de brobonele de mărimea alicelor, de un fel de mici

(1) A. D. Xenopol. Istoria Românilor din Dacia Traiană.

bășicuțe, sau cele mai adesea de nisce cojițe la cari se găsesc împâslite 2 — 3 fire de păr. Râcâind cojițele sau bășicuțele, ele se ridic sau se sparg cu ușurință odată cu căderea firisórelor de păr din dreptul lor, rămînînd în locul lor mică rănișóre, mică jupuitură roșietice.

De regulă, râia se ivesce mai întâi pe grebăn, apoi pe laturile gâtului, pe spinare, spete, cósle etc. Partea de jos a piciórelor, precum și cóna, moțul și cóna, nu sunt atinse de acéstă bóla, mai nici odată.

Râia neîngrijindu-se, se întinde cu vremea, cojițele se înmulțesc, se apropie unele de altele, părul cade, pielea animalului înfățișîndu-se pe întinderi mari lipită de perî, și numai pe alocurea cu perî rari, sbârliți și fără lustru.

Din cauza mîncării, bolnavul frecându-se aproape neîncetat de tóte corpurile tari dinprejurul lui, face ca pielea rîiată să se îngroșe, să se sbârcească și să se cuteze pe ici pe colea, arétându-se acoperită de sânge închegat, de sgâriituri și chiar adevărate rănî.

Lăsată în plata Domnului, fără nici o căutare bóla merge înainte, se înrăesce din ce în ce, animalul se jigăresce, putînd muri în cele din urmă, prin slăbiciunea ce ea îi pricinuesce.

Causa rîei am spus că este nisce mică jivine, neputându-se vedé fără microscop, numite sarcopetes scabiei, ce trăiesc pe pielea calului. Urméază dar că întinderea și împrăscierea bólei se face prin aceste vietăți, prin trecerea lor de la animalele bolnave la cele sănătóse.

Măgarul și catârul iaú râia de la calul bolnav, putând și ei la rîndul lor a o transmite la alți măgari și catâri cât și la cai.

Calul rîiat, comunică bóla celor sănătóși, stînd la un loc cu ei, în același grajd, sub același șopron, pascînd împreună, în herghelii etc. Bóla se dobîndesce încă, servindu-se la cai sănătóși cu țesala, peria, pătura, hamu, ibánca sau orî-ce alt lucru ce a slujit la un cal rîios. Este destul ca un cal să

stea o ȃi, o n3opte, c3at-v3a timp 3n fine, 3ntr'un grajd sa3u pe un a3sternut pe care s'a culcat un altul cu r3aie, pentru ca 3i el s3a ia b3la.

De3i r3aia calului nu s'ar comunica la alte animale, 3n afar3a de m3agar 3i cat3ar, precum nici la om 3i cu t3ote c3a r3aia altor animale ca 3i aceea a omului nu ar trece la cal, totu3i este bine 3i s3an3atos, ca pe c3at este cu putin3a calul r3aios, ca 3i or3i-care alt animal suferind de ac3est3a b3l3a, s3a se 3in3a deoparte, cu totul deosebit de cele alte dobito3ce.

R3aia calului, sa3u *rap3enul*, cum i se mai ȃice 3n popor, este una dintre b3lele 3nscrise 3n legea de poli3ie sanitar3a veterinar3a. Result3a dec3i. c3a 3ndat3a ce ea se manifest3a, proprietarul animalului bolnav, s3a vest3esc3a despre ac3esta prim3aria local3a, conform art. 25 din pomenita lege. Prim3aria la r3andul s3eu, va comunica cazul medicului veterinar al jude3ului, sa3u al comunei, dac3a are.

Tratamentul r3aiei calului, 3l vom 3ncepe, prin tunderea bolnavului. 3n acest scop calul r3aios se ia 3i se duce 3ntr'un loc retras, neumblat, 3i se tunde. P3erul tuns se arde sa3u se 3ngr3op3a, sv3irlindu-se 3n acela3i timp le3ie fierbinte, peste tot locul unde s'a f3cut tunderea. Animalul fiind tuns, se ia un calup de s3apun 3i cu pu3in3a ap3a se fr3ec3a cu el 3i ap3oi cu o perie, peste tot corpul calului, 3i mai ales p3r3ile r3aiate. 3n urm3a se spal3a bine, se limpedesce cu mult3a ap3a, dup3a care se sv3int3ez3a, se las3a a se usc3a pielea 3i p3erul.

Sv3intat 3i uscat nu r3em3ene dec3at a se 3ntrebuin3a doctoriile, unsoarele 3n contra r3aiei. Multe se pov3tuiesc 3n contra acestei b3le, nu vom vorbi 3ns3a dec3at de cele mai practice.

A3sa, c3and r3aia nu este prea 3ntins3a, putem 3ntrebuin3a cu mult folos, ung3endu-se numai p3r3ile bolnave, cu un amestec format din p3r3i de o potriv3a, *de ulei3u de 3n 3i de petroli3u* (gaz), adic3a se amestec3e buni33r3a o jum3etate litru ulei3u cu o alt3a jum3etate de gaz.

Pomada de creolin3a, 3n propor3iune cam de 10

grame creolină curată la 100 grame vaselină albă, este asemenea un medicament relativ efitin și în același timp foarte bun. Acastă pomadă se va aplică ast-fel: după baia, care i se va face calului bolnav, cum am spus mai sus, și după svîntare, se unge cu ea jumătate din corpul calului, de exemplu partea dréptă, frecându-se bine, în special locurile cu râie. Se lasă așa 24 de césuri, apoi i se face iar o spălătură bună peste tot corpul, și după uscare se unge partea cea-laltă a corpului, adică stânga. Se urméză în așa chip, mai multe zile, de regulă ajungându-se ca după 4 sau 5 băi și unsori, animalul se vindecă, nu se mai scarpină.

Tot așternutul calului râios se va arde. Se vor spêla cu leșie hamurile, căpêstru etc. spoindu-se în acealși timp tot grajdul sau șopronu unde el a stat.

Irimia Popescu

Medic-veterinar.

Cum cunoscî vita de-î sănătósă ori bolnavă.

Starea sănătósă. Dacă vita este culcată și se ridică veselă, mănincă, bea, rumegă, pèrul îi este neted, pielea curată, botul umed și roșietec, iară inima are, la tinere 50—60, la bătrâne, 70—90 bătăi, și suflarea-i cam de 12—18 ori într'o minută; dacă pântecul nu este unflat, baliga e cam vîrtósă, cornul galben și de alt-fel vaca liniștită, atunci ea este sănătósă.

Starea bolnavă. Vita bolnavă este ca supêrată, suptă, nu se ridică, nu mănincă, pielea îi este în unele locuri caldă, în altele rece și se găesc pe dînsa umflături și coșuri; botul îi este uscat, cald, cu scursuri în nări și puróie vîrtóse; pielea botului e caldă, uscată, cu bêsici, unflături, bătăia inimii și numărul suflatului este înmulțit ori micșorat. Vitele tușesc, dinapoi sunt unflate, baliga e rară și apósă ori prea uscată cu mlaci, sânge, puróie și altele.

Carnea de vită sănătósă, fiartă, are un miros bun, spuma e frumósă de colóre sură, partea cea de-asupra a cerneli este surie și are în sine puțin sânge. Carnea de la o vită bolnavă este plină de sânge, are miros neplăcut, colóre murdară și este întunecată ori negrie. O ast-fel de carne putreșce repede și este pentru ómenii primejdiósă, deci nu este bună de mâncat.

Cum se răsfată copiii

cei din vechime diceau, că ómenii sunt r i din fire,  i nu sci  de ce diceau a a. Sci   ns  că cei ce o diceau pleca  de la ceva religios. Nu-mi aduc aminte de unde.

Chiar după religie însă nu urm z  că omul e rău din fire.

Dumnezeŭ cre nd pe om, l'a creat bun, după cum er   i este  i El, căci Dumnezeŭ nimic rău n'a creat,  i ceea-ce este rău s'a stricat pe urmă.

Chiar gre ala lui Adam tot pe urmă a venit.

Omul prin firea lui, fiind firea lui derivată de la crea iune, deci, trebuie să fie bun.

Acestea le dicem în privirea părerilor religiose, căci după părerile sciin ii, omul din nascere nu e nici bun nici r u, are  nclina iune într'o parte  i într'alta  i prin educa iune se p te îndreptă în o parte sau în alta.

Copiii deci în m na n str  sunt un fel de cocă, un fel de c r , un fel de *lut de-al olarului din Bible*, pe care îl putem ml di  după voe  i a face din el *un vas spre cinste sau unul spre necinste*.

 i părerea sciin ii nu este contrară părerii religiose.

Prin urmare — copiii — adică ómenii, sunt buni din fire,  i-i stricăm noi prin nepriceperea n str .

Prin nepriceperea n str , da.

Pe mul i din noi  i au i dic nd că lumea e rea  i că lumea s'a stricat.

Maĭ ales b tr nii dic de obicei  că lumea s'a stricat. Dar c t se  n al  când dic asemea lucru!

Inchipuți-vă un om obicinuit cu vie a agitată, un om politic, un om, dacă voi i, dintre cei de la 48, deprins cu o activitate febrilă, cu întruniri, discursuri, lupte de tot felul etc. Inchipuți-v  că un om ca acesta, după o vie a atât de sbuciumată se ast mp r , se retrage undev , într'un Tirchilesc , într'un sat, unde domnesce lini tea cea maĭ ad nc : t t  mi carea ce-o vede el acolo se reduce

la mișcările liniștite ale vieții câmpenesci: ȋmenii se scȃlă dimineța, se duc la muncă și vin sȃra de se culcă. Dumineca orȃ sȃrbătoarea șed pe-acasă și dorm, se odihnesc de munca de peste săptămână. Nici întruniri sgomotoșe, nici cuvântări, nici nimica. Cum se duc vitele dimineța liniștite la câmp, tot așa se duc și ȋmenii. Un om nu se vede mai activ decăt un boș, orȃ decăt o vacă.

Ce ȃce omul nostru, față de acēștă vieță monotonă? ȃce, de obicei: Dȃmne, Domnule, grozav s'a mai muiat lumea!! Nu mai e lumea vie și activă ca mai nainte, cum eră, de pildă, pe la 48!!

Așă ȃce omul nostru, și are dreptate, în felul lui, pentru că nu și dă sȃma, pentru că nu vede mai departe de Tirchileșcii lui.

Și tot așă judecă și ceȃ-ce, în loc să stea la Tirchileșci, locuese chiar și într'un oraș mare, dar se țin în afară de orȃ-ce mișcări. Judecă după cercul lor strimt, judecă după ei, și greșesc.

Așă greșesc de obicei ȃtoți bătrânii cari nu mai sunt în curent cu faptele țilnice. Pentru unii din ei, nu mai sunt ȋmeni politici ca 'n nainte, pentru alții nu mai sunt virtuți, pentru alții nu mai sunt altele, cari în realitate sunt cu prisosința mai multe decăt înainte.

Sunt alți ȋmeni cari fără să fie bătrâni spun că lumea s'a stricat, s'a prostit. Aceștia greșesc pentru că nu știu ce spun, pentru că vorbesc orȃ tot din cercurile strimte din cari se mișcă, orȃ vorbesc din aușite și prin imitație.

Așă vorbesc și proștii.

De obicei copii sunt buni, dar îi stricăm noi, pentru că nu scim cum sȃ-i povățuim. Incă după ce-i stricăm, în loc să ne găsim vinovați pe noi, îi găsim vinovați pe dînșii, că sunt rȃi din nascere, că sunt rȃi din fire.

Un copil, în nesciința lui, îți cere sȃ-i dai un lucru, de pildă un revolver. Tu ca om cu minte îi refuzi. Copilul vede că nu i-ai dat și ține minte. Cu altă ocaziune, mai încȃrcă odată să-ți cȃră revolverul. Dacă tu îi refuzi, atunci își iă grijă și altă

dată mai nu va mai încercă să-l cêră. Dar ea dăi-l odată și-apoi să veđi! Dacă i-l'ai dat odată, atunci după logica lui — și logica copiilor e fôrte strictă — ți-l va cere și altă dată cu tot dreptul și cu tótă stăruința. Iar dacă i-ai dat și a doua ôră și a treia ôră, atuncea tu l'ai făcut dejă pretențios, l'ai făcut rêu.

Prin urmare cine l'a făcut rêu? Tu. Tu l'ai stricat! Tu ești cel rêu căci nu te pricepi!

Așă e în tôte direcțiile, așă se cultivă rêu.

Invęțați-vę a «refuza» la vreme și veți avę copii bunți și înțelegetori și ascultători.

Pe foc dacă puți mâna te arde; dacă mai puți odată, iar te arde; dacă mai puți, te arde iară; și vedęnd că te arde mereu, nu mai puți mână pe dînsul, nu mai ai pretențiune să nu te arđă! Așă și copilul — cu logica lui strictă — se obișnuesce a nu se întinde unde nu trebuie și a nu pretinde ce nu i-se cuvine. Și:

Cum vor fi copii, așă vor fi apoi și ômenii.

Th. D. Sperantia.

Mijlôce de a întări lemnele ce avem să punem în pămînt. Acosta se face trecęnd prin foc partea ce trebuie să rămână în pămînt. Arderea se face până ce lemnul s'a cabornisat pe o adîncime de 5 milimetri. În urmă se unge de douę ori cu păcură, care trebuie pusă pe lemn fiind caldă. Dacă lemnele sunt pregătite în modul acesta, sntem siguri de a le prelungi cu mult durata lor în pămînt.

Un mijloc fôrte eftin, pentru a păstră aceste lemne este, în a pune lemnele în pămînt în sensul opus creșcerii lor ca copac, ast-fel că capul cel subțire să fie îngropat, iar cel gros să fie în aer. În urma încercărilor făcute s'a constatat, că făcęndu-se ast-fel, un lemn duréză în pămînt încă jumătate timp mai mult ca de obicei.

Când nu avem lemn anume pentru a face parți (haraci) pentru vie, putem întrebuiță tot așă de bine și salcica și plopul, dacă îndată ce le-am tăiat, le supunem la următórea preparație. Imediat ce s'aუ tăiat, le ascuțim la capul cel gros și le punem cu acéstă parte unul lângă altul în un butoiu, în care am pus apă, iar la fie-care o sută de litri de apă câte 2 chilograme sulfat de cupru (piatră vênătă). Se lasă ast-fel douę zile, după care timp se scot, se pune altă apă și iar alți parți. Cu cât lemnul va fi mai móle, cu atât apa ast-fel pregătită va pătrunde mai bine și va fi mai îndelung timp întrebuițat.

MAMA RĂNITULUI

*Dane... Fătul meu, ascultă sfatul măicuței tale.
Nu cătă că-ți sfărîmată de obidă și de jale;
Aă ți-e dat voinice ție cu femeile să fii,
Tu ostaș al țării? Stégul cât putea-vei sus să ții...*

*Taci... Nu suspină, dușmaniî prinde-vor acum de veste
Că feciorul cel mai mândru, Făt-frumosul din poveste,
Smeul care câte-dece Turci de-odată ucidea;
Pentr'un braț pierdut în luptă, ca femeile plângea.*

— *Mamă sufer, sufer mamă, uite c'am rămas sluit
A!.. De miî de orî mai bine ar fi fost d'aș fi murit.*

— *Dane, fătul meu, ascultă glasul măicuței tale,
Ți-aî perdut un braț, dar află că a nemuririi cale
Ți-e deschisă...*

*In carte d'aur pomenirea-ți se va scrî.
Ștergeți plînsul.... Pentru țară te jertfesc....
A murî*

*Apărând ca un archangel, dreptul, legea și moșia,
Nu scîi ore că acesta ți-este 'n lume datoria?...
Ș-aî uitat voinice pilda care aî sup'o de la sîn?
Taci....*

Cu brațul ce 'ți rămâne dă, dă, mórte la păgîn!

Smara.

— A-și face cine-vă datoria, însemnéză că-și face un loc de onóre printre semenii sîi; dar cea mai sfîntă datorie ce trebuie să avem, [este datoria către Dumnezeu și către Patrie.

Crima bețivului.

Cînnoptat de mult. În sat nu se aude de cât lătratul câte-unui câine, care, ascuns pe sub vre-un șopron, de téma furtunei ce se pregătesce, mai hamăe din când în când spre a da semne că-și îndeplinesce datoria. Numai la cârciuma lui Ion Boiangiu se mai aud chiote de veselie și scârțâitul unei lăute însoțită de zdrăngănitul unei cobze; încolo tăcere ca de mormînt. Luna se ascunde din ce în ce în învelișul plumburiu al cerului. Nu se zărește nici o stea; numai palidele rațe ale lunii mai străbat printre nori și arată drumul călătorului. Din când în când scînteii de foc, urmate de bubuituri îndepărtate, brăzdază cerul.

Plóia se apropie din ce în ce și Dumitru nici nu se gîndesce să plece din cârciumă. Beat, de abia se mai ține pe picioare, să încercă să jöce dar nu pöte; picioarele-î se möie și cade făcënd pe cel-lalți să riđă cu hohot. Și ride și el, sërmanul, un rîs desgustător de un om pierdut.

Toți plécă, numai el nu pöte; adörme pe teșgeă. Cârciumarul îl deșteptă. Vreă să plece, dar cade în prag. Se scóla iar și mergënd pe 2 poteci, proptind când un gard când altui, de multe ori sărutând cam fără voe pămîntul, se îndreptă spre casă.

Acum tunetele s'aũ îndesit, fulgerile îi orbesc vederea.

«Unde-o fi Dómne», se întrébă sărmana lui nevastă. «Tot la cârciumă; sciũ eũ că alt unde-va nu-i. Of! Maică Precistă, rëu m'ai blestemat!»... și lacrimile-î înmóe obrajii ei paliđi. A muncit tótă ziua în arșița sórelui, fără pic de odihnă și fără altă mîncare de cât un ștuc de mămăligă rëmas d'asëră, și acum șade singură afară pe prispa casei cu copilul în brațe. Oftéză, oftéză și plînge mereũ. Se uită la casa lor veche, desvelită și la cei căți-va snopi de coceni ce mai rëmăsese, și cu spaimă privesce cerul turburat, care par-că vreă s'o zdrobescă cu greutatea lui. În tindă câte-vă găteje aduse de ea cu spinarea, fac să pãlpăe o mică luminiță pe care o ațîță din când în când ca să servescă de lampă, când o veni Dumitru să mănânce.

Cerul e acum o mare de foc și înspăimîntă tóte viețuitoarele cu bubuiturile înșiorătore ce spintecă văzduhul.

Plină de gróză închide ochii la lumina fulgerelor ce nu se mai slărșesc, strângënd tot mai tare la sîn pruncușorul, care în nevinovăția lui, nesciind cât de mare e durerea în pieptul ce suge, o privesce drept în ochi, căznindu-se să riđă și gongânind

Muntele urlă; vîntul îndóie pomiĩ la pămînt; furtuna-î în toilul ei și el nu mai vine.

«Ce bine eră odată» gîndesce ea. Cât de drag îi eră, când s'aũ întãlnit colo în luncă și el s'a uitat la ea așa lung, și ga-

leş... Ce fată frumoasă și voinică eră ea atunci, și acum parcă e o babă... Cât s'a schimbat ea în 3 ani... Ce bine aū trăit ei la început; dar de când s'a dat la beție!... O fi vre-un blestem, orî vre-un făcut de la dușmance, că prea mult o dușmăneau pentru vrednicia și frumusețea ei». Visătoare, mai se duce cu gândul la copilăria ei, se vede jucându-se în bătaură, mângaiată, de toți, vede casa lor îmbelșugată, trece apoi la tinerețe și oftază, oftază cu ochii plini de lacrimi.

De odată un sgomot și o mormăială de vorbe se aude la pârlez. Ce să fie? La lumina unui fulger zăresce pe Dumitru, metehăind de colo până colo. «Iarășî beat», șopti desnădăjduită, și puse mâna la gură. El se aproprie de prispă, dar picioarele nu-l mai țin și cade; cu chiū cu vaî se scolă, caută cele 2 pietre ce slujeau drept scară, dar nu le nemeresce; ținându-se de prispă umblă de colo până colo. Se împiedică iar și iar cade. «Of Dómne, Dómne» suspină ea.

Plóia începuse a cădea încet, încet, apoi picăturile se îndesise mai tare, tot mai tare, răpăe, hurue, devine un potop, care pătrunde prin asoperiș ca și cum n'ar fi fost. Jirlóie mari de apă curg pe pereți, târând jos pămîntul și varul cu care îi spoise de curând.

Tremurând, cu copilul la piept, îl strigă: «Dumitre, sui-te sus că te plouă». Câte-vă înjurături și: «Ce-ai tu cu mine, fă? Nu vreau să mă sui. E! ce vreî tu?...» «Vaî de mine, Dumitre, Dumitre!» șopti ea, întorcându-și capul să nu-l mai vadă nemernicia.

După multă trudă, el se urcă în sfîrșit pe prispă, mai mult de-a bușile: «Ce te văitai, Jupănésă? Las că-ți arăt eū ție...» îl grăi mormăind.

«Pentru numele sfîntului, ce vorbescî așa de aspru? ce ți-am ăis?».

«Da ce gândescî tu că nu te-am auăit» și iar înjurăturile curgeau. «Ș'apoi pe cine aștepți tu afară acu nóptea?» «Pe tine! nu veđi că ți-am făcut și demăncare și te aștept într'una de-aseră; nu mai puteam de frică; gândiam că-I fi păăit ce-vă». «Pe mine? Hai? Pe cine cređi tu că dai pe după deget? Hm! Hm!» «Děū pe tine Dumitre» «Taci. Te învăț eū să mai minți și altă dată,» se răsti ca un nebun și scrășnind din dinți o plesni peste ochi cu un băț nodoros, ca și pe-o vită, încât o podidi sângele și ameăită se rezemă de perete. «Lasă mă, Dumitre, că sperii copilul; nu-s vinovată, Dumitre. Nu mai da că mă omori, gândesce-te măcar la copi!». Dar ți-ai găsit. Loviturile de bețe, de palme și de pumnî curg ca grindina peste nenorocitul ei corp obosit și prăpădit de muncă și de durerile suferite în urma bătăei de alaltă-ierî. Sărmana căăuse într'un lac de sânge și copilul țipă lângă pieptu-i. Fiara tot nu se domolesce; o trage de códe, o izbesce cu piciorul, îi rupe cămașa și tot nu se satură.

Un fulger orbitor spintecă văzduhul, apoi un trăsnet face să dărdăe pereții casei.

Trăsnetul și țipetele copilului îl domolesc; se opresce și in-

tră în casă. Târziu de tot își vine în fire nenorocita Ilinca. Cu trupu numai răni, cu părul despletit, rupt și lipit cu sânge încheșat, de abia se ridică și privesce mititelul de lângă ea, care dormia cu căpușorul pe mâna lui încă sângerândă. Ce trumos i-a părut ei atunci, și-a uitat toate durerile, privindu-i fața blândă și senină, obrații lui durdulii și plêpându-i corp, care deși nevinovat nu scăpase de mânia sêlbatică a tatălui; avea o rană mare la piept. Nu mai putu de spaimă când o vădu. «S'o bolnăvi mititelul, oi Dumneșeule....». Voi să se scôle, dar durerea de la cap, unde o lovise mai greu, n'o lasă. Iubirea pentru copil o făcu să se siléscă peste puteri, și să caute o cărpă sê-l lege. Se târi în casă, rupe o bucată din singurul tulpă ce-i mai rămăsese, înfășură copilașul, care dormia dus, și înăbușindu-și plânsul, îl luă în brațe și intră în casă.

Desnădejdia i-a cuprins sufletul. Îi vine sê-și facă singură de sêmă, dar i-o milă de pușorul ei. Cum să-l lase ea pe drumuri? Ce s'ar face, sărăcuțul? Bun e Dumneșeu; multe îndură omul, pôte că mai târziu și-o mai veni și Dumitru în fire... Cine scie ce necazuri, ce grijuri îl fac să beă până-și pierde mințile; el e inimă bună, dar pôte că asta-i o pedêpsă.

De odată copilul se deștêptă și începe a scînci.

«Ce, nu mē lași nici să dorm, fă? Ce, mi ai venit cu scâncela aci? Sta! tu», îi strigă bețivul zăpăcit și dibuind prin întuneric, bolborosind vorbe incurcate, o înșfacă de pē, apoi fără nici o urmă de milă o mușcă, o lovesce, o sugrumă, o calcă în piciore, nu ascultă nici țipêt, nici gemêt, nici rugăminți.

Luna privesce îngrozită din 'nălțimile ceresci la ceea ce face Dumitru, și se ascunde după un nor. Prin nôpte se strecoră murmur de gróză.

Târziu de tot, obosit și amețit el se trântesce pe pat cu mâinile și cămașa muiate în sângele aceleia căria jurase credință înaintea lui Dumneșeu.

.....
Tunetul bubue în depărtare, cerul s'a ușurat de greutate; ploia a încetat; un aer plăcut, răcoros, umple livețile pline de rod. Luna a apus de mult după deal. E aproape de ziua.

În casa lui Dumitru liniște adâncă. Un horcâit se aude rar, rar de tot, mai slab, mai slab Un țipêt sfișietor umple casa: «Dumitre moor! Veți de Gheo...» Un geamăt înăbușit i-astupă glasul, și iarăși totul a intrat în tăcere. Ce mărimă de suflet! Cu capul zdrobit ca al unui șarpe, cu corpul plin de răni, prin care i s'a scurs atâta sânge, în cele din urmă clipe și-a strâns puterile spre a-și lua rămas bun de la acei, pe cari-i iubise mai mult. Fără părinți, fără rude în satul ăsta, singura nădejde eră el, pe care nici în cêsurile de furie nu-l ură, ci numai se rugă lui Dumneșeu sê l întorcă din rătăcire; răbdă bătăi, torturi, dureri și credea că odată o să se facă iar ca mai nainte. Și tocmai el, nenorocitul, îi scurtase viața, în chipul cel mai îngrozitor. }

La țipetul ei se deșteptă, și un fior rece îl coprinde; tot mai licăria în creerul lui bolnav o scântee de conștiință. Vrea să se ducă la ea; nu putu; capu-i eră greu. I se părea că a visat. Cădu din nou, în nesimțire, și ea muriă fără nici un ajutor, fără un cuvânt de mângâiere, fără un pic de nădejde pentru pușorul ei, fără a se fi spovedit, fără a avea cel puțin o luminare la cap, ca ori-ce creștin.

A doua zi, Dumitru se trezi, târziu. Copilul era lângă ea, smocotindu-i pieptul să sugă, dar în zadar; laptele înghețase. . . . Tocmai acum începe a-și da sēma de ce s'a întimplat peste nopte, și nu-i vine să cređă; se șterge la ochi să vadă mai bine, casa părea că se învârtese cu el.

Când veniră vecinii, îl găsiră în genuchi lângă ea privind-o lung, mângâindu-i pērul plin de sânge și suspinând. Nu vorbi cu nimeni. Trist, cu fața posomorită, cu privirea pierdută în depărtare, se duse de a dreptul la Primărie și mărturisii totul.

Jurații l-au osândit la 10 ani; dar muștrarea de cuget l'a silit să și-i facă mai curând, intrând în tăcerea mormintului. . . . Și copilul? Trăind mereu pe la ușile străinilor, fără a simți farmecul iubirei de mamă sau de tată, a rămas pipernicit, bolnăvicios; iar mai târziu patima tatălui l'a cuprins și pe el, făcend și din el un om nenorocit.

Andrei Rădulescu.

Mirosul și insectele

ilele domole ale Ernei, chiar și dacă sunt căldurose, totuși nu sunt plăcute ca cele de Primăvară, de ore ce dulcēta aerului de primăvară nu atărnă de la căldură, ci de la *miros*.

Vēnturile calde ale lui Aprilie sunt pline de tot felul de mirosuri, pe cari se înțelege, la oraș nu le simțim, dar îndată ce mergem în natura liberă, ne întâlnim cu ele; însă nici aici nu sunt răspândite deopotrivă preste tot locul. Cu deosebire se simte mirosul plopilor și al viorelelor, cu al căror miros plăcut se mai amestecă și mirosul altor multe feluri de flori, cu cari împreună dau dulcēta aerului.

Animalele încă contribuiesc la producerea balsamului mirositor de Primăvară, d. e. unele albine de pădure mici, cari caută cu drōia florile de păpădie, duc un miros plăcut de moșus, ce se pōte simți la distanță de mai mulți pași.

Aceste mirosuri fac, ca aerul de la sate și din natura liberă să se deosebescă de cel de la oraș. Cu cât anotimpul Primăverii înainteză și cu cât se apropie mai tare Vara, cu atâta se combină mai multe substanțe, ca să formeze acest amestec din care se compune *aerul curat*. Sute și mii de ființe îi servesc ca părți întregitoare, așa, că n'am putē ni-

mic hotărî dacă ar trebui să ne dăm sêmă din câte feluri de amestecări se compune. Nu numai multele feluri de flori de primăvară, ci și frunzele, arborii, bureții, rășina brașilor, ba și pămîntul însuși dau mirosuri pe cari noi, nu le putem deosebi, ci le cuprindem ca pe un întreg. Inșă dacă aceste balsamuri ne fac și nouă bine, ele sunt mai ales poșta insectelor, pentru-că de la ori ce plantă sau flóre să ridică aburî în aer, și insectelor acești aburî le servesc ca poștă ; adecă, după mirosul lor ele se orientéază. In urma mirosului sciû insectele unde se află nutrimentul și locuința lor și a urmașilor lor, și tot acesta este corespondența lor de speculațiune, de dragoste și de resbel ; și iarăși în urma mirosului sciû ele unde li se află soțul și unde se află inimicul, de care trebuie să se feréscă.

In mijlocul naturii.

Dintre aceste mirosuri noi nu putem cuprinde mai mult decât numai a 1.000-a parte, și de aceea și dicem despre cele mai multe plante că nu au miros. Inșă miros au tóte, pentru că abia sunt speciî de plante pe cari să nu viețuéscă insecte și insectele, cea mai mare parte, tot după miros află plantele cari le dau nutrimentul. Dacă examinăm fluturii cari aparțin familiei Bombycidae, vom află, că cea mai mare parte din ei nu au nici un miros, și totuși bărbătușii găsesc, în urma mirosului, pe femeiușe, chiar dacă le-am ține închise într'o cutie în feréstră. Fără îndoială, că la acesta se cere un organ al mirosului mai fin decât al cânelui, de óre-ce fluturii urmăresc pe soții lor la distanțe de chilometri.

Din toate acestea ne putem închipui, ce cătațime de substanțe mirositoare se află în aer, despre cari noi nu avem nici o cunoștință, pentru că nici nu le simțim. Și e o fericire această pentru noi, căci dacă am simți toate mirosurile aflate în aer, n'ar fi bine; și poate chiar ne-am bolnăvi mai lesne, pentru că nu toate animalele și nu toate plantele au miros plăcut.

Insectelor le servesc ca organ al mirosului și al pipăitului antenele, cu cari unele specii ne dau tonuri și aud. Sunt de pildă un fel de gândaci, cari cu ajutorul antenelor țîție. Dacă din ore-cari cause unul și-ar pierde antenele, ar căde într'un fel de amețelă, sau tămpire. Din starea de amorțelă pot fi deșteptate unele specii de insecte, numai prin mirosul plantei aceleia care îi servește ca nutriment ei sau urmașilor ei. E lucru ciudat, că în cercul numeroselor soiuri de gândaci d. e. la cei ritoși, bărbătușii și femeiușele, umblă unii pe lângă alții, luni întregi, fără să se cunoscă; însă îndată ce au înverdit frunzele ori s'au deschis florile, pe cari trebuie să-și depună oușele, numai decât să recunosc. Profesorul Kollár a cercetat mai întâiu aceste particularități cu gândacul de mazere. Până ce bobii mazerei plantată în hîrb nu au înflorit, se părea a fi numai de un gen. Îndată însă ce s'au dezvoltat florile, s'a născut între ei o mare turburare și acuma se împerechiară gândacii, cari mai înainte trăiau singuratic.

Până ce florea nu se devoltase, împerechieria a fost oprită, din cauză că nu ar fi avut cu ce-și nutri puii, însă îndată după ce prima flóre și-a răspândit mirosul, împerechieria n'a mai fost împedecată.

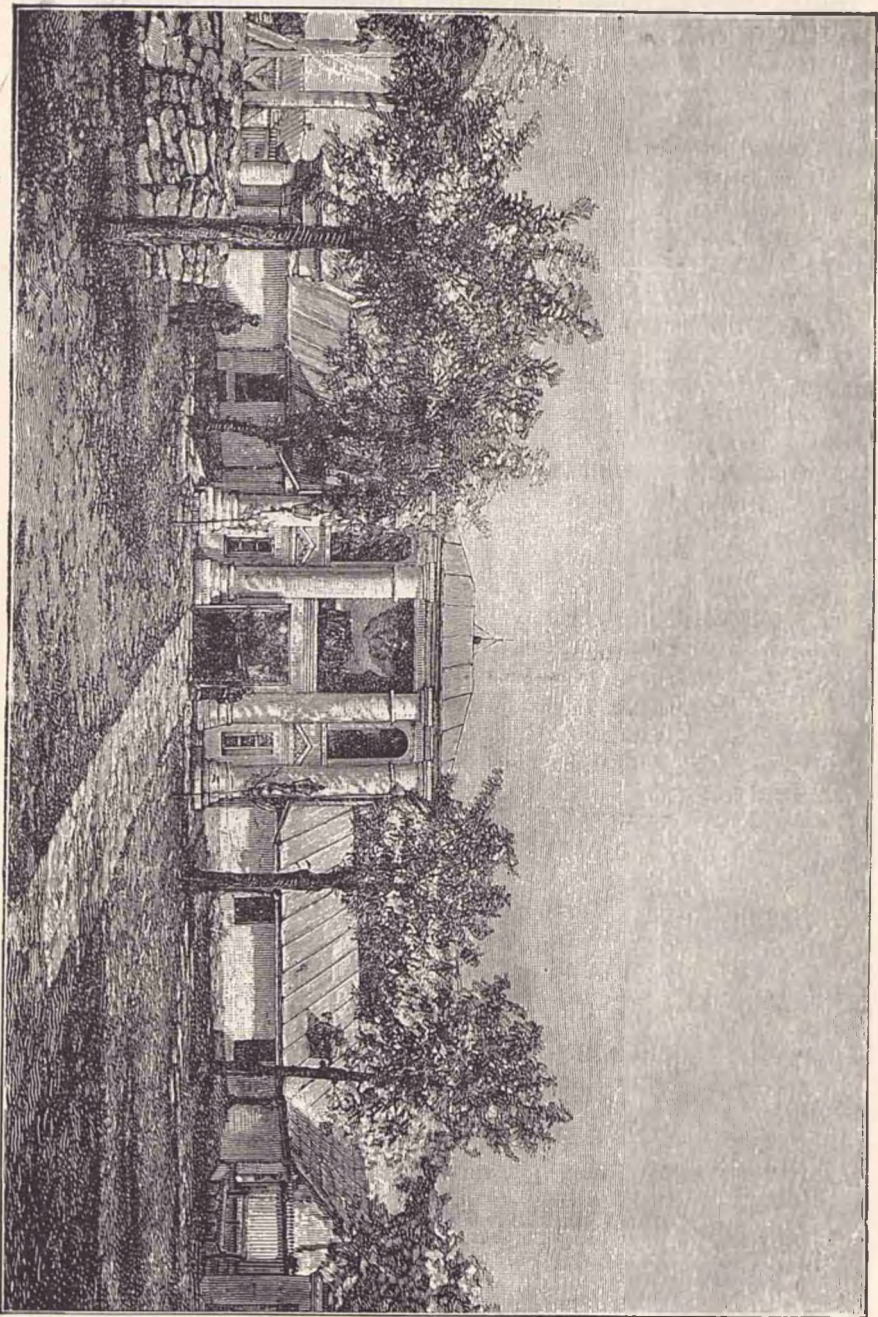
(E — K)

I. Lazar, ped.

DOINĂ DIN ARDÉL.

Foie verde, mărăcine,
Bine-î Dómne, cu-î e bine,
Bine-î umblă Némțului,
Bine și Muscalului,
Numai nouă ni-e tot rău,
De-o luăm ori încătrău.
Ostenéla de i-a mea,
Róda e a altuea,
Și ne-omórá legile
Și ne 'ngrópă grijile.

(Culegere).

Biserica Armenescă din Akkerman (1447 — 1476).

Arbori cari produc pâine, unt și lapte.

Se scie, că arborul-pâne este marea brutărie a pădurilor din țările cele calde. El se află mai cu seamă în insulele Filipine și Mariane și în Australia.

Fructul său este rotund, închis într'o cójă grosă, de un galben strălucitor. S'ar puté dice un fruct de aur. Indigenii îi dic *fructul vieții*.

Acest fruct se ia din pom și se pune în foc. Cója se desface îndată și rămâne o cocă mică, albă și môle, ca miezul pâinii.

O revistă de botanică scrie, că s'a descoperit în susul riului Niger (Africa) o vale întrégă de *Cariti* sau arbori de unt. Aceștia sémână cu stejarul. Fructele lor sunt ca nisce castane. Ele se curățã bine, apoi interiorul cãrnos se pisézã și se pune la dospit în butoie cu apă. După câte-vã ore se bate întocmai cum se face la noi în puțineu, și untul ese la suprafață. Untul de Carit este măncarea zilnică a poporului din Senegal și Nigriția. Din el se scóte sãpunul, cu el se pregãtesc bucatele, se fac luminãrile, iar Negresele își fac diferite poméđi pentru pãrul lor cel negru.

Mai este un arbore, pe care Humbold l-a supranumit pomul-vacã, descoperit în Venezuela. Acolo sunt pãduri întregi de un fel de arbori numiți Tabyla. Arborii produc un suc îmbelșugat și lãptos, de o albéță strălucitoare și de un gust minunat. Pentru locuitorii este mai mult decât o bẽturã sãnãtósã. Laptele e parfumat, gras și constituie un nutriment excelent, ca și laptele de vacã. Spre a mulge pomul, e de ajuns de a face o tãeturã în jurul fructului. Îndată țisnesce din el o zãmã lãptósã. Cei mai însemnați arbori de lapte se gãsesc în Guyana. Locuitorii îl numesc «*Hia-Hia*», adecã «dulce-dulce». «*Hia-Hia*» cresce de obicei pe ırarginea lacurilor și a riurilor. Cója și fructele lui cuprind atãta lapte, încãt, când se taie un pom, apele riului se înãlbesc, și devine un ritã de lapte.

Negrul face sã curgã lapte dintr'un arbore și fiind-cã natura e bogatã și îmbelșugatã în asemenea fructe, Negrii nu au nevoie a falsifica laptele, cu fãinã, scrobélã sau alt-cevã, dupã cum fac la noi lãptãresele.

Iatã dar cum îngrijesce Dumnezeu de om, dându-l : pâine, din fructul vieții, untul din pomul Carit, și lapte din «*Hia-Hia*» !

Ar fi minunat dacã s'ar prãsi și la noi asemenea arbori. Ce berechet ar fi pe capul lenesilor !

X.

Cum se pot curăți pãlãriile de pãslã ? Se ia pãlãria și se frécã cu o soluțiune de amoniac, bicarbonat de natriu, sau cu apă de sodã, prin ajutorul unui burete curat, bãgându-se de sémã însã a nu se udã prea tare pãlãria.

Petele de pe pãlãrii se mai spalã și cu petrol, în care cas ele se țin apoi la aer curat, pentru ca sã iasã mirosul de petrol.

De pe Domeniile Corónei

De la înființarea Domeniului Corónei s'a făcut tóte sfortările cu putință pentru îmbunătățirea rasei de vite a țáranilor, iar de la exploatarea acestor domenii în regie, această cestiune atât de însemnată pentru economia rurală, a fost studiată în tóte amănuntele, căutând a i se da tot sprijinul, pentru a ajunge la bune rezultate.

Până acum s'a făcut multe îmbunătățiri, mulțumită părintes-cilor îngrijiri ale d-lui Ión Kalinderu, administratorul Domeniului Corónei, care împlinesce Inalta dorință a M. S. Regelui, și mulți din sátenii au astăzi boi și cai buni de muncă precum și vaci frumoase, în urma introducerii taurilor și armásarilor de rasă. S'a observat însă, că țáranii nu urmau tot-deauna și tocmai po-vețile ce li se dau. Din această cauză Administrațiunea Domeniului Corónei a căutat să stimuleze și pe altă cale, organizând pe tóte domeniile și în fie-care an, expozițiuni de vite.

O asemenea expozițiune a avut loc pe Domeniul Corónei Segarcea din județul Dolj, în ziua de 11 Maiu a. c. Cu această oca-siune s'a văduț influența pe care o esercită aceste concursuri asupra locuitorilor, căci pe când în anul trecut vitele erau aduse mai mult în urma stáruințelor directe ale administrațiunii, acum locuitorii din tóte satele de pe Domeniul Corónei Segarcea, s'au grăbit a se prezentă cu vite dintre cele mai frumoase și mai bine ținute.

De data această numărul vitelor a fost fórte mare; starea lor de întreținere eră mai mult decât satisfăcătoare, ast-fel că comi-siunea a avut plăcerea a premiă chiar vite produse din taurii și armásarii Domeniului Corónei.

La această expozițiune, care s'a ținut în prezența d-lui Ión Ka-linderu, administratorul Domeniului Corónei, a fost presentați, boi de mncă, vaci, juncani, tăurași, viței, cai și cărlani, dânduse în total 22 de premii.

* * *

În ziua de 1 Iunie c. a avut loc adunarea generală a mem-brilor Societății Culturale «Ión Kalinderu» după domeniul Corónei Bicz, când s'a modificat câte-vă articole din statutul societății Culturale, permițându-se ast-fel anexarea unei societăți economice, bazele căreia s'a pus tot în această ședință, urmând ca în viitor să porțe numele «Societatea Culturală Economică Ión Kalinderu» de pe domeniul Corónei Bicz.

S'a ales un comitet pe un period de trei ani, însărcinat de o camdată cu elaborarea unui statut conform legii băncilor rurale.

Vechiul comitet al societății culturale în darea de sémă a acti-vității sale pe anul trecut, enumeră conferințele ce s'au ținut cu subiecte de economia vitelor, igiena casnică, conferința d-lui Inspector Cartianu etc. și aduce mulțumiri Domnului Administra-tor al Domeniului Corónei, pentru inzestrarea localului societății cu mobila necesară, pentru scena și cortina la teatrul sátesc și pentru volumele de cărți ce a bine-voit a dăruí bibliotecii. Să-tenii, membri ai societății, au asistat în număr fórte mare, ascu-tând cu luare aminte motivarea înființării societății economice.

* * *

În ziua de 11 Mai a. c., s'a ținut pe Domeniul Coronei Sadova din jud. Dolj, în prezența domnului Ión Kalinderu, Administratorul Domeniului Coronei, *exposițiunea anuală de vite*, întocmită de Administrațiunea Domeniului Coronei, cu scop de a indemnă pe locuitori să dea mai multă grijă vitelor atât ca rasă cât și ca întreținere.

De data acesta expozițiunea a avut loc în comuna Piscu și a izbutit peste așteptare, nu numai ca număr de animale, ci și ca îngrijire a lor. S'a prezentat în total 253 exponanți, dintre cari 80 cu boi, 58 cu vaci, 58 cu junci, junice, tăurenci și mânzați, și 57 cu epe de prăsilă și cai de muncă. După ce s'a alcătuit juriul din domnul Gh. Popovici, șeful regiiei Domeniului Coronei Sadova, I. Cătescu, medic veterinar al jud. Romanați și M. D. Petrescu, primarul comunei Piscu, s'a dat cetire regulamentul prin care s'a introdus aceste concursuri, s'a arătat scopul urmărit precum și însemnătatea ce au în agricultură vitele de rasă și bine ținute.

S'a procedat apoi la examinarea exemplarelor mai frumoase din toate punctele de vedere și alcătuindu-se lista locuitorilor cari merita să încurajarea, s'a distribuit în total 37 de premii. Printre vitele aduse la concurs, s'a remarcat în deosebi cele tinere, rezultate din încrucișarea animalelor locuitorilor cu reproducătorii de rasă ai Domeniului Coronei.

Domnul Ión Kalinderu, administratorul Domeniului Coronei, s'a putut bucura și cu acest prilej de rezultatul măsurilor ce a luat pentru îmbunătățirea vitelor țărănești cum și de pătrunderea cu care scie să le ia și să le combine ast-fel încât izbînda să nu pîtă șovăl. Într'adevăr țăraniii noștri fiind lipsiți de buni reproducători, aducerea acestora de administrațiunea Domeniului Coronei și cedarea lor gratuită pentru bătae, precum și premiarea locuitorilor cari au îngrijit mai bine de vite, nu pîte da de cât folose reale.

Indemnați de premiile ce li se acordă, țăraniii vor căuta a avea numai vite bune, le vor îngriji cu totă atențiunea, și, odată începutul făcut, și vedînd mai târziu și folosele mai mari ce au, vor stărui singuri pe această cale.

Gunoirea pomilor. O gunoie a pomilor ne este impusă cu atât mai mult, cu cât pămîntul în care stă pomul, este din firea lui slab, alt cum nu ne putem aștepta la o recoltă mulțumitoare și e păcat pentru locul ce-l ocupă. Gunoirea se face după cum avem la îndemână: cu gunoiu de vite, cenușă, var, urină etc. La întrebunțarea lor se face însă greșela cea mai mare, dacă aceste îngrășăminte se pun numai în nemijlocita apropiere a trunchiului. Trebuie să scim, că firele cele subțiri (mustețile) ale rădăcinii sunt cari ia hrana din pămînt iar nici de cum rădăcinile grose. Rădăcinile aceste subțiri se ramifică în pămînt cam în lărgimea până unde ajunge coróna pomului. Când gunoim deci un pom, vom împărăștia gunoiul nu numai în nemijlocita apropiere a trunchiului, ci și mai departe cât ține coróna.

Către abonații noștri.

Vedând că în urma aviselor ce am trimis iubitorilor noștri abonați, rămași în urmă cu plata abonamentului, și a rugăminții repetate ce le-am adresat prin revistă, foarte puțină au înaintat micul cost al abonamentului; ne-am vădit din nou siliți să facem încasările prin recuvrement postal.

Rugăm dar pe abonații noștri să fie sêmă de marile cheltueli ce necesită acest fel de încasare, și deci să achite chitanțele ce li se presintă, fie de factori direct, fie prin avis postal.

Acei ce vor amâna plata, după ce sunt dejă 9 luni trecute din anul al VI-lea, vor arăta că refuză abonamentul și deci li se va suprima trimestrea revistei.

Regula este ca abonamentele să se plătescă la începutul anului; acum fiind la sfârșitul anului, plata abonamentului este datorită.

Anul revistei se consideră de la 1 Octomvrie, de ôre-ce primul număr a apărut la 1 Octomvrie 1897.

Domnii abonați cari refuză plata sub cuvînt că au plătit, să scrie pe dosul chitanței, Oficiul postal prin care au trimis banii, No. Mandatului cu care i-a trimis și anul, iar dacă i-a plătit cui-vă, să scrie numele persoanei căreia a plătit, în ce timp și unde locuiesce. Deslușim însă pe toți Onor. noștri abonați că revista se găsește în anul al 6-lea, început la 1 Octomvrie 1902 care se sfârșește la 30 Sept. 1903; deci să socotescă anii trecuți din Octomvrie în Octomvrie, și să-și deă bine socotelă pe ce anii au plătit și pe ce anii n'au plătit. Cel mai bun lucru, cei ce posedă chitanțele Administrațiunii noastre, să se uite în ele și vor vedea timpul pe care au făcut plata.

Avem credința că numeroșii noștri abonați, cari ne-au dat tot-deauna sprijin, vor continuă a o face și în viitor.

Administrațiunea.

Nu e bine să legănați copiii. Un obicei rău, care din fericire se stinge tot mai mult, este legănatul copiilor pentru a-i face să adormă. Copilul mic trebuie obiceiuit să adormă și fără mijloce artificiale. Legănatul poate fi chiar vătămător. Mititeii, ce e drept, nu se plâng de acesta, însă și aceea se scie că oamenii mari fiind legănați, sunt apucați adesea de amețeli și versisturi. Cu atât mai mult trebuie să credem că și copiii mici sunt amețiți prin legănat, creierii lor fiind mai gingași decât ai unui om mare.

Societăți Economice la sate.

a) Înființări.

În cătunul Domnița Maria, com. Letea, jud. Bacău, s'a pus bazele unei bănci populare pe acțiuni. La prima ședință, 10 Iunie a. c., s'au subscris acțiuni în valoare de 5.000 lei. D-nii Const. I. Brăteanu și R. C. Porumbu, deputați au subscris câte 750 lei fie-care.

Banca va începe în curînd să facă operațiuni.

* * *

În comuna Șişescii de jos, jud. Mehedinți, s'a înființat o bancă populară cu numele de «Șişescii», care a și început a funcționa cu începere de la 8 Maiu a. c., cu următorul consiliu de administrație: Dincă Schileru, preș. de onoare; Gh. Roventă, preș. activ; Pr. Părvu Popescu, vice-președ., I. Trandafirescu, casier; D. Teodorescu, secretar; Pr. C. Ionescu, I. Dudescu, M. Andreescu și M. Popescu, membrii, Petre C. Partenie, Gh. C. Ionescu și Ion N. Popescu, membrii în comisia de control, Mihalache Popescu și I. Drăghici, supleanți.

* * *

b) Bilanțuri.

Bilanțul băncii populare «Piatra-Romanați», încheiat în seara de 30 Aprilie 1903:

PRIMIRI

Fondul Social. Capital social la 31 Decembrie 1902 . . .	1.587,95	
Cotisațiuni încasate de la 1 Ianuarie 1903	407,—	
Procente deto	146,46	2.141,41
Fondul depozitelor. Aflat în deposit la 31 Decemv. 1902 . . .	1.164,15	
Primit în deposit spre fructificare	270.—	1.434,15
Fondul de Rezervă. Fond de rezervă constituit la 31 Decemvrie 1902		45.12
Fondul de Administrație. Taxe de înscriere de la 1 Ianuarie 1903		28,—
Total		3.848,68

DĂRI

In creanțe	3.050,—	
Secțiunei Brutărie a Societății «Piatra» în ct. cor	150,—	
In numerar	204,43	3.404,43
Depozite restituite cu dobînda lor		444,25
Total		3.848,68

ACTIV

Casa. In numerar	204,43
Ef. primite	3.050,—
Secțiunea Brutărie ct. cor	150,—
Total activ	3.404,43

PASIV

Capital la 31 Decemvrie 1902	1.587,95
Cotizații	407,00
Depozite	990,90
Fond rezervă	245,12
Taxe de înscriere	28,00
Procente	145,46
Total pasiv	3.404,43

Informațiuni.

În ziua de 26 Iunie 1903, ora 10 $\frac{1}{2}$ a. m., se va ține la Eforie, B-dul Elisabeta, licitație publică cu oferte sigilate, pentru darea în întreprindere a reparațiunilor casei de la schitul Lespeșile din județul Prahova.

Condițiunile speciale și devisul se pot vedea la serviciul Bunurilor Eforiei în ori-ce zi și oră de lucru.

Valoarea acestor lucrări este de lei 1.888, bani 10.

* * *

În ziua de 28 Iunie 1903, orele 10 $\frac{1}{2}$, se va ține la Eforie, Bulevardul Elisabeta, licitație publică cu oferte scrise și sigilate pentru închirierea pe timp de 3 ani, a următoarelor imobile:

Pavilionul de mărunișuri din parcul din Sinaia. — Magasinul No. 4, cu începere de la data publicației, garanție provizorie lei 70.

Clădirea de pe Bulevardul Elisabeta din Bucuresci. — Apartamentul din etajul I și al II ocupate de «Banca Agricolă», cu începere de la 26 Octombrie 1903, garanție provizorie lei 2.500.

Prăvălia No. 4, jumătate, cu începere de la data publicației, garanție provizorie lei 450.

Prăvălia No. 5, cu începere de la data publicației, garanție provizorie lei 700

Supra-oferte nu se primesc.

* * *

În ziua de 7 Iulie 1903, orele 10 a. m., se va ține licitațiune cu oferte scrise și sigilate, în localul pepinierii Pietrôsa, județul Buzeu, pentru vîndarea sculelor și obiectelor uzate, scose din serviciu.

Aceste scule și obiecte se pot vedea în toate zilele de lucru (orele 9—12 a. m. și 3—6 p. m.) în localul acelei pepiniere.

* * *

Se publică spre cunoscință generală că, în ziua de 10 Iulie a. c., orele 10 a. m., se va ține prin oferte sigilate, licitațiune în localul ministerului Domeniilor, pentru dărîmarea și vîndarea materialului imobilului numit «Hanul Zlătari», situat în Capitală, între Calea Victoriei, stradele Lipscani și Stavropoleos.

Amatorii spre a fi admiși la licitațiune, vor depune o garanție de lei 3.000 în efecte sau numerar.

Condițiunile cu cari se dă în întreprindere această lucrare se pot vedea la Minister în toate zilele între orele 11—12 a. m.

* * *

La 12 Iulie 1903, orele 10 a. m., se va ține licitațiune la Eforie, pentru 155 — $\frac{1}{2}$ tone coks, necesar spitalelor în exercițiul 1903—1904.

Doritorii să-și prezinte ofertele sigilate însoțite de o garanție provizorie de 5%, cunoscînd că garanția definitivă va fi de 10%.

* * *

La 15 Iulie 1903, orele 10 a. m., se va ține licitațiune la Eforie, pentru 200 plapome de lână albă necesare spitalelor.

Doritorii să-și prezinte ofertele sigilate însoțite de o garanție provizorie de 5%, cunoscînd că garanția definitivă va fi de 10%.

* * *

La 22 Iulie 1903, orele 10 a. m., se va ține licitațiune la Eforie, pentru pânzăria necesară Depositului în exercițiul 1903—1904.

Doritorii să-și prezinte ofertele sigilate însoțite de o garanție provizorie de 5%, cunoscînd că garanția definitivă va fi de 10%.

* * *

La 23 Iulie 1903, orele 10 a. m., se va ține licitațiune la Eforie, pen-

tru predarea a : 45.000 kgr. ovės, și 90.000 kgr. fân, necesar spitalelor în exercițiul 1903 — 1904.

Doritorii să-și prezinte ofertele sigilate însoțite de o garanție provizorie de 5%, cunoscând că garanția definitivă va fi 10%.

* * *

În ziua de 16 August 1903, orele 3 p. m., se va ține la Eforie, Bulevardul Elisabete, licitație publică cu oferte scrise și sigilate, pentruarendarea pe un nou period de 10 și 15 ani, cu începere de la 23 Aprilie 1904, a moșiilor Morunglavul și Oboga (împreună), comuna Morunglav, județul Romanași.

Garanție provizorie pentru admitere la licitație lei 5.300.

Supra-oferte nu se primesc.

MULȚUMIRE

Sp. Th. Ștefănescu, dirigintele școlii și Bibliotecii populare din Tomșani, Prahova, aduce cele mai vii mulțumiri d-lui Doctor D. D. Popp, proprietarul moșiei, care de Sf. Paște a îmbrăcat 5 elevi și 6 eleve cu haine în valoare de 100 lei.

BIBLIOGRAFII

Amicul și colaboratorul nostru N. Rădulescu-Niger, a dat la lumină o nouă și însemnată lucrare «Tribunul poporului», roman social; un frumos volum de 376 pagini, cu prețul de 4 lei volumul. Editura «Biuroului universal», Ath. I. Nițeanu. Strada Negru-Vodă No. 21.

* * *

Asemenea: D-l D. Alexandrescu, medicul veterinar al județului Ilfov, cunoscut cititorilor noștri, a tipărit un volum de 68 pagine, intitulat: «Bôlele animalelor», cari se iaă și la om, și se vinde la autor, strada Numa Pompiliu 23, București. Prețul acestui volum este numai 1 leu.

Recomandăm cu căldură, ambele lucrări cititorilor noștri.

Leac contra trănșilor, bolilor de stomac și anemiei.

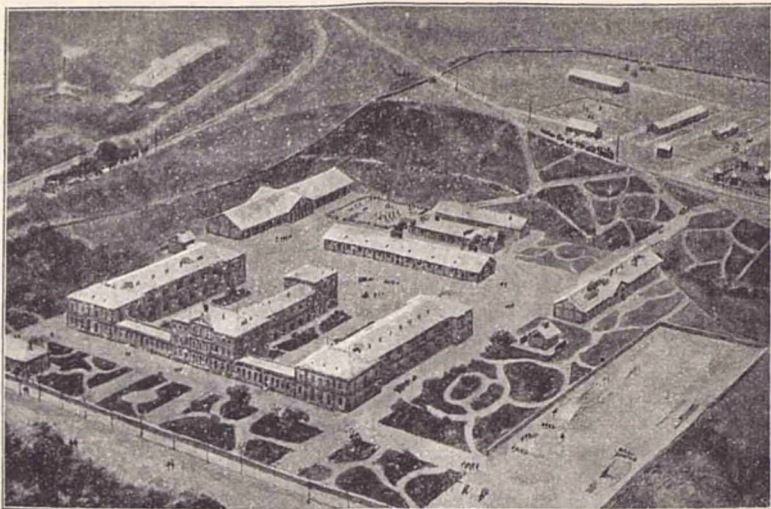
Iată un leac nou recomandat de un ziar german, care susține că berea pôte vindecă trănșii, bôlele de stomac și anemia (lipsa de sânge). Iată chipul de urmat:

Se ia bere ușoră și se fierbe cu pâine neagră uscată și cu puțin zahăr.

Nu trebuie să fierbă multă vreme. Cei cari suferă de trănși, cari suferă de constipație, nu vor luă în gură decât supa asta de bere, dimineța și sêra.

Supa de bere trebuie să fie caldă. Tot timpul cât ține cura — de obicei numai trei zile — suferinșii nu vor luă nici ceai nici cafea.

E un mijloc cu totul nou, pe care acel ziar îl recomandă călduros cititorilor sêi.

Vederea Cazărmei Reg. I geniu. — Bucuresci.

DIN LUME

O flacără care arde de veacuri. — Un arheolog american, a descoperit cu ajutorul unei hărți copiată de pe o tăbliță de piatră din muzeul orașului Mexico (America) o peșteră la Yesca, cu o mulțime de idoli de piatră și cu un altar pe care arde o flacără. E un gaz ce izvorăște din pământ și arde, de multe sute de ani adecă de pe timpul, când au cucerit Spaniolii Mexico. A aflat acolo și mai multe rămășițe de la Atteci și le-a dus la San-Francisco.

De ce lunile Iulie și August au amândoă câte 31 zile. — Causa e următorea: Luna August eră la Romaniî cei vechi, carî începeau anul cu Martie, a șesea și se numiă Sextilis. Avënd împăratul August mult noroc în luna acêsta, senatul au numit-o după numele lui. Fiind-că luna Sextilis avé numai 30 zile, iar luna Iulie, numită după Iuliu Cesar, avé 31 zile, lingușitorii senatori s'au grăbit să mărescă și luna lui August cu 1 zi.

POȘTA ADMINISTRAȚIEI

— N. Constantinescu, notar, Corcanu. — Sunteți achitat pe anul curent cu chit 8386 V'am trimes numerile cerute, în viitor să reclamați îndată ce nu primiți un număr, ca să putem și noi reclama. Pentru loterii adresați-vă «Mercuriului Român», str. Smârdan, Bucuresci, în numele nostru.

— Pr. Chiriac Georgescu, Maia, Ilfov. — Sunteți achitat pe anul curent, al VI-lea, cu chit. 8.841.

— Pr. C. Silviannu, Manolésa, Dorohoiu. — Idem cu chit. 8.427.

— Gh. Danilcescu, învăț. Apele-vii, Romanați. — Idem chit. 9.135.

— Ion Ciuka, Kis-Tikvany, u. p. Kakova, Ungaria. — Datoriți lei doni, de la 1 Aprilie — 30 Iunie 1903. S'a luat notă de cerere. Peptona, în latinesce peptonum, este un extras din stomac de oie, sau berbec. O găsiți la toate farmaciile. În Bucuresci o găsiți la farmacia «M. Stoenscu», Strada Mihaiu-Vodă, No. 20.

— M. Rascu, prof. Iași. — Sunteți achitat cu chit. 9.429, an. VI.

STEAUA

Societatea *Steaua* are de scop a lucra pentru intinderea invetaturii in popor, prin tiparirea si raspandirea de scrieri si publicatii morale, patriotice si de folos practic, si pentru impiedecarea, prin tote mijlocele legiuite, a raspandirii de scrieri si publicatii imorale, sau cu tendinte contrarii statului si ideii nationale romane.

Cotisatia este de cel putin doi lei pe an, iar pentru invetatori, preoti rurali si sateni, de cel putin un leu pe an. Fie-care membru este indatorat ca, in cel d'intaiu an dupa primirea sa, sa faca a se primi in Societate cel putin alti doi membri noi.

Cererile de inscriere, insotite de cotisatia pe un an, se pot adresa d-lui *Petru Garboviceanu*, strada Sf. Ecaterina, Bucuresti.

Comitetul. *Președinte*, Ioan Kalinderu, *membru al Academiei Române*. — *Vice-președinte*, Sava Șomănescu, *mare proprietar, fost senator*. — *Administrator și casier delegat*, Petru Garboviceanu, *Administrator al Casei Sf. Biserici Autocefale Ortodoxe Române, director al Șc. Normale a Societății pentru învățatura poporului român*; — *Secretar*, Const. Banu, *profesor secundar și inspector școlar* — *Membrii*, Spiru C. Haret, *Ministru, profesor Universitar*; I. Dimitrescu Procop., *senator, fost Primar al Capitalei*; M. Vlădescu, *deputat, profesor universitar*; Cristu S. Negoescu, *profesor secundar*; Dim. Cecropid, *institutor*. — *Censori*, Const. Allmăneșteanu, *inginer de mine*; Preotul econom Const. Ionescu, *profesor secundar*; Const. Alexandrescu, *revisor școlar*

Membrii înscrși și cotisații plătiți (Urmare).

† M. Lenon (Dobrovăț), 1 leu; Gheorghe Iosef (Dobrovăț), 1 leu; Ștefan Bădulescu (Dobrovăț), 1 leu; Vasile Tulbure (Dobrovăț), 1 leu; M. Macavei (Dobrovăț), 1 leu; Gavriil Preda (Dobrovăț) 1 leu; C. Artene (Doi brovăț) 1 leu; G. Boean (Dobrovăț), 1 leu; D-tru Dobrea (Dobrovăț) 1 leu; C. Constantinescu (Dobrovăț), 1 leu; Pavel Mocanu (Dobrovăț), 1 leu; Gr. Donose (Dobrovăț), 1 leu; V. Baci (Dobrovăț), 1 leu; N. Pricopei (Dobrovăț), 1 leu; Ion Păduraru (Dobrovăț), 1 leu; C. Andrei (Dobrovăț), 1 leu; C. Filimon (Dobrovăț), 1 leu; I. Etinger, doctor (Buzău), 2 lei; Pănoiu Gr. (Bengesci), 1 leu; I. D. Velican (Stejeri), 1 leu; D. I. Popescu, (Valea cu Apă), 1 leu; D. Bogdan (Stănesci), 1 leu; Simion Popescu (Pocruia), 1 leu; Lazăr Arjoceanu (Bălănesci), 1 leu; Iacob Părvulescu (Urdarii de Sus), 1 leu; Emanoil Ciobanu (Cărligei), 1 leu; Const. Purec (Coșteni), 1 leu; Dem. Amzulescu (Pescăna de Sus), 1 leu; Dem. Diaconescu (Gord-Racoți), 1 leu; C. Filipescu (Slobozia), 1 leu; V. Mălăescu (Bălesci), 1 leu; Gh. Dobrescu (Copăcioasa), 1 leu; I. Popescu (Baia de Fer), 1 leu; Gh. Popescu (Călnic), 1 leu; G. I. Negrescu (Ohaba), 1 leu; I. Scărădeanu (Tândălesci), 1 leu; Dem. Popescu (Tismana), 1 leu; Nicolae Popescu (Șomănesci), 1 leu; Gh. Scântee (Bălta), 1 leu; Gh. Bărbulescu (Turcenii de Sus), 1 leu; Const. Păsăreanu (Bălteni), 1 leu; Dem. Popescu (Surpați), 1 leu; Dem. Nicolăescu (Budieni), 1 leu; Nicolae Vanulescu (Magheresci), 1 leu; Ch. Dănescu (Săcelu), 1 leu; B. Bădescu (Cărbunesci), 1 leu; M. Popescu (Negoesci), 1 leu; Pr. Dem. Lianu (Turbați), 1 leu; Ilie C. Alexandrescu (Cărbesci), 1 leu; Ion Popescu (Țopesci), 1 leu; At. Rădulescu (Rădinesci), 1 leu; Nicolae Popescu (Anișoa), 1 leu; I. Modrescu (Urechesci), 1 leu; C. Iliescu (Băcesci), 1 leu; V. Ungureanu (Bălesci), 1 leu; I. Săftoiu (Lelesci), 1 leu; D. R. Coiculescu (Runcu), 1 leu; Ion Neferescu (Tismana), 1 leu; Alex. Ștefulescu, revisor școlar (Gorj), 2 lei.

† Numărul membrilor înscrși cu începerea anului 1903 al Societății e de 400, iar numărul banilor încasați de la aceștia și de la vechii membri, e de 4.599 lei 70 bani.

(Va urma în No. viitor).

LOTERIA

Societății pentru învățătura Poporului Român

Pentru clădirea aripei drepte de la localul școlilor ei normală și primară din București, str. Sf. Ecaterina.

Autorisată de Onor. Minister de Interne cu adresa No. 19.693 din 1902, comunicată Soc. cu adresa Prefecturii Poliției Capitalei No. 56.812 din 8 Iunie 1902.

850.000 Bilete a un Leu unul

Câștiguri:

1 a 35.000	Lei	Lei 35.000
1 » 15.000	»	15.000
2 » 5.000	»	10.000
3 » 2.000	»	6.000
6 » 1.000	»	6.000
12 » 500	»	6.000
30 » 200	»	6.000
60 » 100	»	6.000
100 » 50	»	5.000
250 » 20	»	5.000

465 Câșt. în val. totală de Lei 100.000

Biletele se găsesc de vindere:

In București: La sediul Societății, Strada sf. Ecaterina No. 2, la Casieria Centrală a Ministerului Financelor; la Casa de Depunerii; la Administrația financiară Ilfov și la debitanții de tutun.

Județe: La toate administrațiunile financiare de județe-cu secțiile lor; la vămii și la debitanții de tutun.

Tragerea Lotăriei s'a fixat irevocabil la 6 Decembrie 1903.

THE BANK OF ROUMANIA, LIMITED

Capital Lire sterline 300.000 deplin vărsat. Sediul Londra, Sucursala București.

Comitetul central: la Londra
 Lachlan Mackintosh Rate, „
 G. I. Goschen „
 Vicontele Duncannon „
 E. W. H. Barry „
 Robert Hamilton Lang „
 Demetre de Frank Viena
 P. Naville Paris
 Ad Vernes „

Directorii: { C. A. Stolz
 { E. E. Goodwin.

Censori: Ioan Kalinderu, Demetru Ioan Ghika și Arthur Green.

Sediul social:

Londra, 7 Great Winchester street.
 Sucursala: București, Piața sf. Gheorghe.

Umînări de cêră curată de albine, se pot găsi la preotul I. Apostolênu, Vălenii-de-Munte Prahova. Să se cêră catalog-preț-curent. Rog persoanele cari se ocupă cu albinăritul și au cêră de vîndare, să-mi trimită probe și prețul fix-loco, contra-ramburs. Pr. I. Apostolênu. 52-84.

Cel mai mare și vast magazin și singurul care *vînde eftin*.

Țilnic sosesc Incălțăminte Negre și Colori, pentru Bărbați, Dame și Copii din propria noastră Fabrică, lucrate de noi.

Prețuri corente la Ghetete de Bărbați:

de Vax cu Elastic sau Șireturi	Lei 10.95, 11.95, 12.95, 13.95.
» » » Nasturi	» 12.95, 13.95, 14.95, 15.95.
» Lack cu Elastic sau Șireturi	» 12.95, 13.95, 14.95.
» » » Nasturi	» 13.95, 14.95, 15.95.
» Chevreau cu Elastic	» 12.95, 13.95, 14.95.
» » » Nasturi	» 13.95, 14.95, 15.95.

Prețuri corente la Ghetete de Dame:

de Chevreau negre cu Șireturi	Lei 10.95, 12.95, 13.95.
» » » » Botoni	» 11.95, 12.95, 13.95, 14.95, 15.95.
» » » Colori	» 12.95, 13.95, 14.95, 15.95.
» Gems cu Nasturi și Șireturi	» 7.95, 8.95, 9.95.
Pantofi de Chuvreau albi decoltați	» 5.95, 6.95.
Idem cu Șireturi și Nasturi	» 6.95, 7.95, 8.95.
Idem de Lack diferite forme	» 5.95, 6.95, 7.95, 8.95, 9.95.

Rayon de Lingerie pentru Dame și Bărbați cu prețuri fabuloase de eftine. In tot deauna se găsesc mari cantități de mănuși Glacé, Albe, Colori, și Negre pentru Dame Lei 2.50.

» Bărbați » 2.95.

Rupendu-se la incercare, se dă altă pereche.

Magazin la toate Sesonele, Calea Victoriei No. 27, alături de Poliția Gărnalei, București.

5%
 Cupon de reducție pentru cititorii Albinel.

Cititorii revistei vor avea un scădămint de 5% din prețurile însemnate, prezentând cuponul.